

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 6. december 2012

./ Til udvalgets orientering fremsendes hermed en rapport samt et resumé af rapporten, som Miljøstyrelsen netop har offentliggjort.

Den tidligere miljøminister igangsatte den undersøgelse, der afrapporteres i vedlagte rapport. Formålet med rapporten var at afdække, om der var behov for etablering af behandlingskrav for gipsaffald.

I rapporten undersøges de miljø- og samfundsøkonomiske effekter af fire forskellige behandlinger af gipsaffald fra nedrivning og renovering af bygninger. Rapporten viser, at miljøpåvirkningerne knyttet til behandling af gipsaffald generelt er små. Det resulterer i, at indsamling og transport samt udnyttelse af restfraktioner fra gipsaffaldet har relativ stor betydning for resultaterne. Rapporten viser, at der ikke er meget store miljøpotentialer ved at vælge den ene behandlingsform frem en anden, men anvendelse af gipsaffald i gipsplader eller til cementproduktion har dog en bedre miljøprofil end anvendelse i kompost eller som afdækningsmateriale.

De samfundsøkonomiske omkostninger ved de fire behandlingsformer er relativt ens, dog kan kompostløsningen for gips der indsamles via genbrugspladser være meget omkostningsfuld, når der indregnes omkostningerne til læsbaserede prøvetagninger af gipsaffaldet.

På baggrund af rapporten har jeg bedt Miljøstyrelsen om at sende udkast til bestemmelserne behandlingskrav for dansk gipsaffald i høring. Behandlingskravene skal sikre, at gipsaffaldet behandles på den miljømæssigt bedste måde efter affaldshierarkiet, ved genanvendelse til gipsplade- og cementproduktion sammenlignet med metoder der rangerer lavere i affaldshierarkiet.

Udkast til bestemmelserne om det kommende genanvendelseskrav skal herefter notificeres til EU-Kommissionen og de øvrige EU medlemslande efter reglerne i informationsproceduredirektivet, før bestemmelserne kan udstedes og træde i kraft. Notifikationen er nødvendig, da der fastsættes tekniske krav, som ikke er implementering af direktivfastsatte krav, og notifikationen er samtidigt en forudsætning for bestemmelsernes anvendelse også for dansk gipsaffald, der eksporteres til behandling. Det kan desværre ikke udelukkes, at Kommissionen eller andre medlemslande vil gøre indsigelse imod, at behandlingskravet også skal gælde ved eksport under henvisning til, at det er en konsekvens af EU's transportforordning, at relativt uproblematisk affald som gipsaffald, der handles med henblik på at nyttiggøre affaldet, først og fremmest har karakter af en vare. Dermed gælder Indre Markeds regler, og Kommissionens argumentation kan blive, at der i konsekvens heraf skal være frit valg mellem nyttiggørelsesformer, når dette affald handles mellem landene.

Jeg vurderer imidlertid, at det er væsentligt, at behandlingskravet også skal respekteres ved eksport af gipsaffald. Gipsaffald skal anvendes på den miljømæssigt bedste måde, dvs. til gipsplader og cement, og det sikrer vi ikke, hvis gipsaffaldet samtidigt kan eksporteres frit til billigere, men mindre værdiskabende behandlingsformer som f.eks. afdækning efter transportforordningen. Dette

vil efter min opfattelse være i strid med affaldsdirektivets hierarki for behandlingsformer, hvor genanvendelse har en højere prioritet end andre former for nyttiggørelse. I konsekvens af EU's samlede engagement og øgede fokus på ressourceeffektivitet må vi også som medlemslande kunne sikre den miljømæssigt bedste affaldsbehandling.

Jeg vil orientere udvalget om de bestemmelser, der notificeres efter høringen, og forløbet af notifikationsprocessen.

Ida Auken

/

Claus Torp